

מתן בן־טולילה

120 אצבעות

מתן בן־טולילה
120 אצבעות

15.04.2023 - 24.03.2023

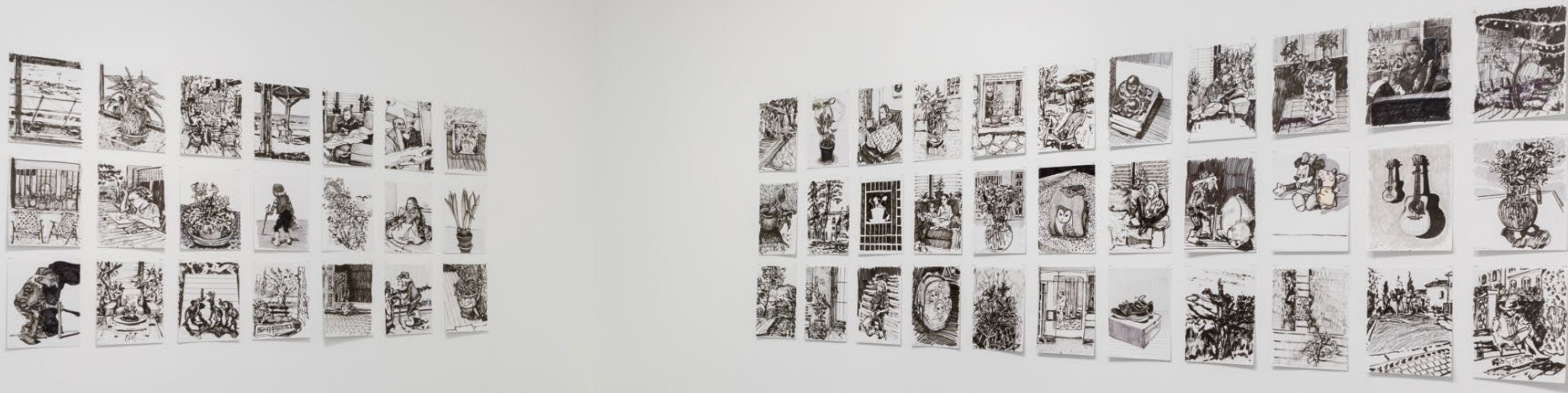

גלריה מאיה
רחוב שביל המרץ 2, קומה שנייה, תל אביב - יפו

אוצרת: כרמית בלומנון
צילום: יאיר חובב, לנה גומון
עריכה לשונית ותרגום לאנגלית: מאיה שמעוני
עיצוב: דודי איבן

כל המידות נתונות בסנטימטרים (גובה X רוחב)

120 אצבעות | מתן בן־טולילה

אוצרת: כרמית בלומנזון

גלריה מאיה, 24/3/23-15/4/23

בזמן שהייה בתערוכתו של מתן בן־טולילה צפה ועולה תחושה של בריאה, בריאת עולם והתמסרות למהלך ציורי שנשען על אורך זמן ורוח, המתגלה שלב אחר שלב, רובד אחר רובד. הציורים מורכבים מאינספור רבדים. כל קטע נבנה כמצבור, כהיאספות של כתמים הערוכים זה על זה, זה ליד זה, זה בעקבות זה. אם אפשר היה לחלק את הציורים בעולם לכאלו המתבוננים החוצה וכאלו המתבוננים פנימה, אין ספק שציוריו של בן־טולילה שייכים לקבוצה השנייה. אולי יהיה מדויק יותר לומר שלפנינו צייר של מציאות אחרת, של מצב תודעה שונה.

נקודת הפתיחה היא תמיד עולמו הקרוב: משפחה, חבר קרוב, כלב אהוב, מרָאָה שנצרב בתודעה. מכאן והלאה הוא ממשיך אל מרחבי האינסוף של הנשמה, על אדוותיהם המתפשטות לכל עבר. גם כאשר הדימוי המרכזי הוא צריף, ילד עומד בים, ירח, שמש או חלון - נדמה שהעיסוק הוא בעצם במסע: מסע פנימה, מסע אל עבר הלא נודע, מסע רוחני, מסע תת־קרקעי.

מתן בן־טולילה הוא קולוריסט מיומן וכשרוני, האמון על כוריאוגרפיה של המכחול והצבע בסנכרון מושלם, כאמצעי הבעה עקרוני. זהו סוג של כנות הדורש מן האמן לראות, לחוש ואף לחולל עם הצבעוניות המתפרצת מהפלטה שלו, ולא לחסום או להגביל אותה. שפתו הציורית מתאפיינת באיכויות חושניות וטוטליות, הכובשות את הצופה ומובילות את העין בשבילי הצבע של המרחב הציורי. ההתפתחות הפנימית בתוך כל עבודה והזיקות שנרקמות בין העבודות לבין עצמן מייצרות תנועה ושיטוט המזמינים את הצופה לחבור למסע. "יצאתי למסע עמוק בתוכי, בתוך הנטיות שלי, המוגבלויות שלי, התשוקות שלי, וכל מה שקשור לחושניות. בעצם השתמשתי בהם כמעין ראי להרבה דברים שהם אני"

ציורי אור יום וציורים ליליים נוכחים בחלל התערוכה זה לצד זה, כמו גם ציורים נטולי זמן או מקום ספציפיים. אין משמעות למציאות מסוימת, להיפך - הכול מתלכד לכדי עולם פנטסטי, הגדול מסכום פרטיו. עולם ייחודי לבן־טולילה, עולם חשוף וכן, המתמודד עם שאלות ציוריות כמו גם עם שאלות רגשיות ואישיות. ובכך כוחו.

הציור **דיוקן עצמי** הוא עוצמה מרוכזת של כחולים, הרחוקים מכל מונוכרום. הם זורמים, מתפשטים ומצטמצמים, מתרחקים ומתקרבים, אוצרים בחובם נצנוצי אור ויופי. הדמות השוחה נראית בבירור בין נתזי המים, מתח אצור בה וכל כולה תנועה. היא מעשה אימפרסיוניסטי של שברי נגיעות צבעוניות המשתקפות במים. מסת החומר של הגוף מתפרקת והופכת לאחד עם מסת המים ומסת האוויר העוטף אותם. דממה וריכוז, עומקים ורוח נלכדים במרחבי הכחול־כחול הזה. דימוי תנועת החתירה מצפין התייחסות ארספואטית לפעולת הציור עצמה: המטרה, הריכוז, החזרתיות המדיטטיבית.

בציורים **נעמי (עם הגב לירושלים)** ו**דממה דקה** עומדים מושאי הציור עם הגב לצופה, פניהם אל האופק הרחק בעומק הים. הדמויות הילדיות בשני הציורים עומדות בבדידותן בציפייה לעתיד לבוא. אולם, ה"לבד" בציוריו של מתן איננו *loneliness*, איננו בדידות מאיימת, נטושה וגלמודה. זוהי התבודדות מזמינה, מהרהרת, שקטה, מכילה, "לבד" רוחני.

בן־טולילה נולד והתחנך בבית וביישוב דתי. אמנם ברבות השנים הסיר את הכיפה מראשו, אך הקשר העמוק לרוחניות נוכח תדיר. בדומה לציור המכונן **הנזיר מול הים** של קספר דוד פרידריך, זהו לא רק האדם מול איתני הטבע, אלא גם החיפוש אחר תדר נוסף, של רוחניות, של שקט, של אנרגיה אחרת. הדממה הסמיכה מזמינה להתעמקות ולהתבוננות. בציור

נעמי מוקפת דמות הילדה במקלות מעשה ידי אדם שקצותיהם צבעוניים, כמעין מדידים, הסובבים אותה ומגנים עליה או אולי מתווים לה דרך, אינם מפקירים אותה לכוחות הטבע. הם הרחבה של ידו של האמן, האב הדואג, המחפש את דרכו הנכונה כהורה, בין שחרור לתמיכה, בין דאגה לרצון בעצמאות ילדתו. היא עומדת ובוהה בים, זרועותיה כרוכות סביב עצמה, אצבעותיה חובקות את כתפיה. לא, היא אינה בודדה כלל.

לצד הציורים הצבעוניים, מוצגים רישומים שנסיבותיהם נטועות במציאות החיים. בעת שהותו בתוכנית אמן בפרובנס, חלה בן־טולילה בקורונה. מתוך החולשה צמחה האפשרות לרשום בטושים שחורים פשוטים על ניירות לבנים, כשהחוקיות שהנחתה אותו הייתה: ללא תכנון, תיקונים או מחיקות. מאז הוא ממשיך והרישומים מלווים אותו ואת חייו באופן רציף ויוסי יומי כמעט. רישומי סוף יום הלוכדים לרגע מראות והתרחשויות קטנות, אישיות, יחסים תוך משפחתיים, ספרים, עציץ, חלון. כל מה שנקרה בדרכו ונקלע לידו הרושמת.

כותרת התערוכה, **120 אצבעות**, פותחת אפיקי מחשבה רחבים. היא מייצגת את משפחת האמן בת ששת הנפשות, 120 אצבעות לדאוג להן בכל רגע נתון. היא מרמזת למגע, חום, עדינות, אך גם חרדה ודואגת. היא סימן ונס של "אצבע האלוהים", היא העצמאות של "בעשר אצבעות", היא אמת מידה (של רוחב וגם של אורך), היא יכולה להותיר טביעת אצבע או לסמן רגע מכונן של הסכמה ואיחוד (הצבעה פה אחד של 120 אצבעות). נוכחות האצבעות מורגשת בציוריו של בן־טולילה גם כאשר לא מיוצג דימוי ספציפי שלהן. הן מרחפות מעל לציורים כולם, כמו אוספות אותם לכדי אמירה פואטית על מצב אנושי, אישי, או אוניברסלי. מצב הדברים בעולם, על הקרקע ומתחתיה, ואף הרחק בעולמות עליונים.

חלון (פרט), 2022, שמן על בד, 100x190 ס"מ
Window (detail), 2022, oil on canvas, 190x100 cm

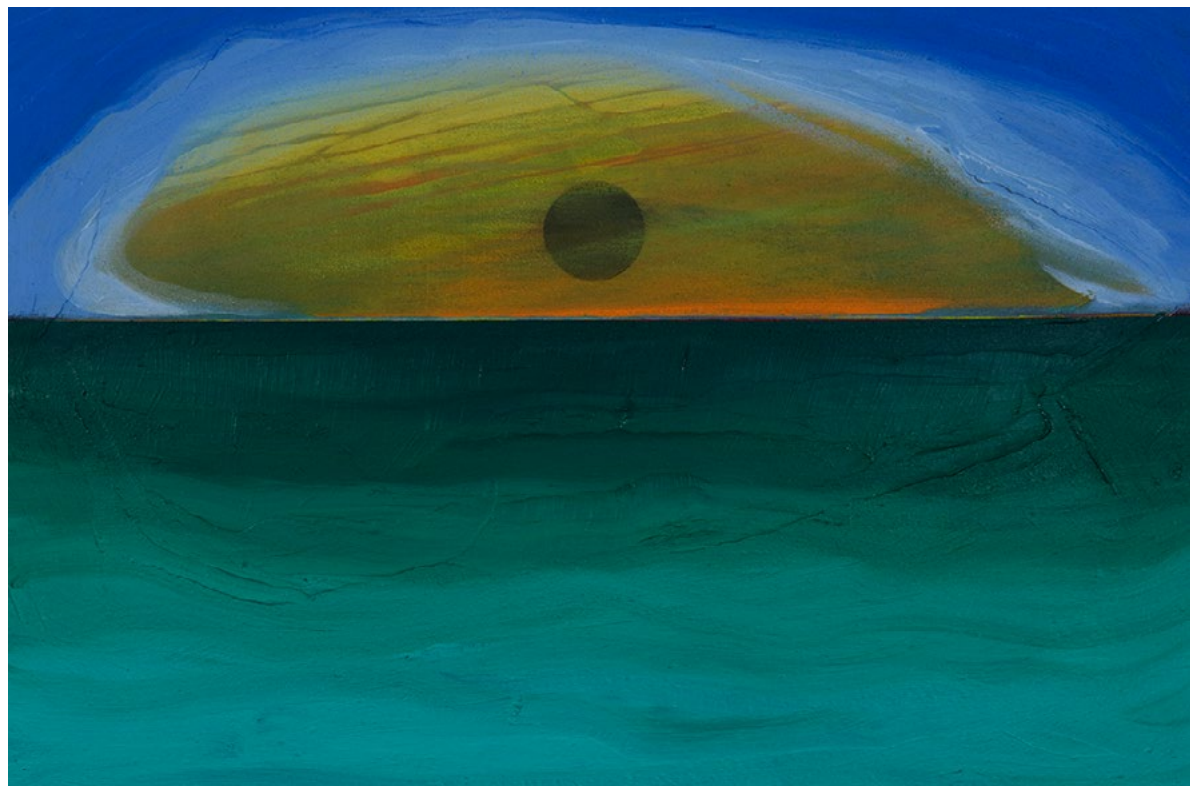
נעמי (עם הגב לירושלים), 2023, שמן על בד, 140x180 ס"מ
 Naomi, 2023, oil on canvas, 180x140 cm

עמודים, 2022, שמן על בד, 130x210 ס"מ
 Pillars, 2022, oil on canvas, 210x130 cm

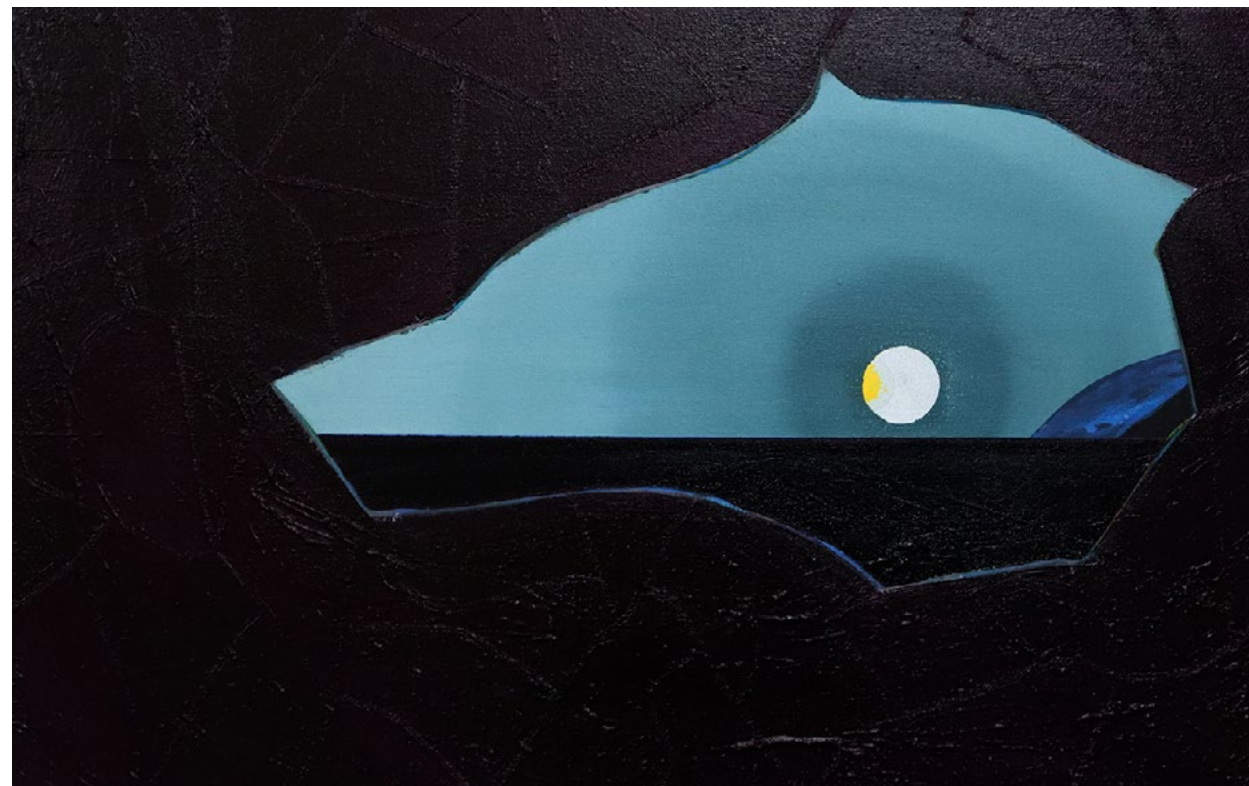
עדי, 2022, שמן על בד, 190X130 ס"מ
Adi, 2022, oil on canvas, 130x190 cm

ירח מצועף, 2022, שמן על בד, 60x40 ס"מ
Sunset, 2022 Oil on canvas, 40x60 cm

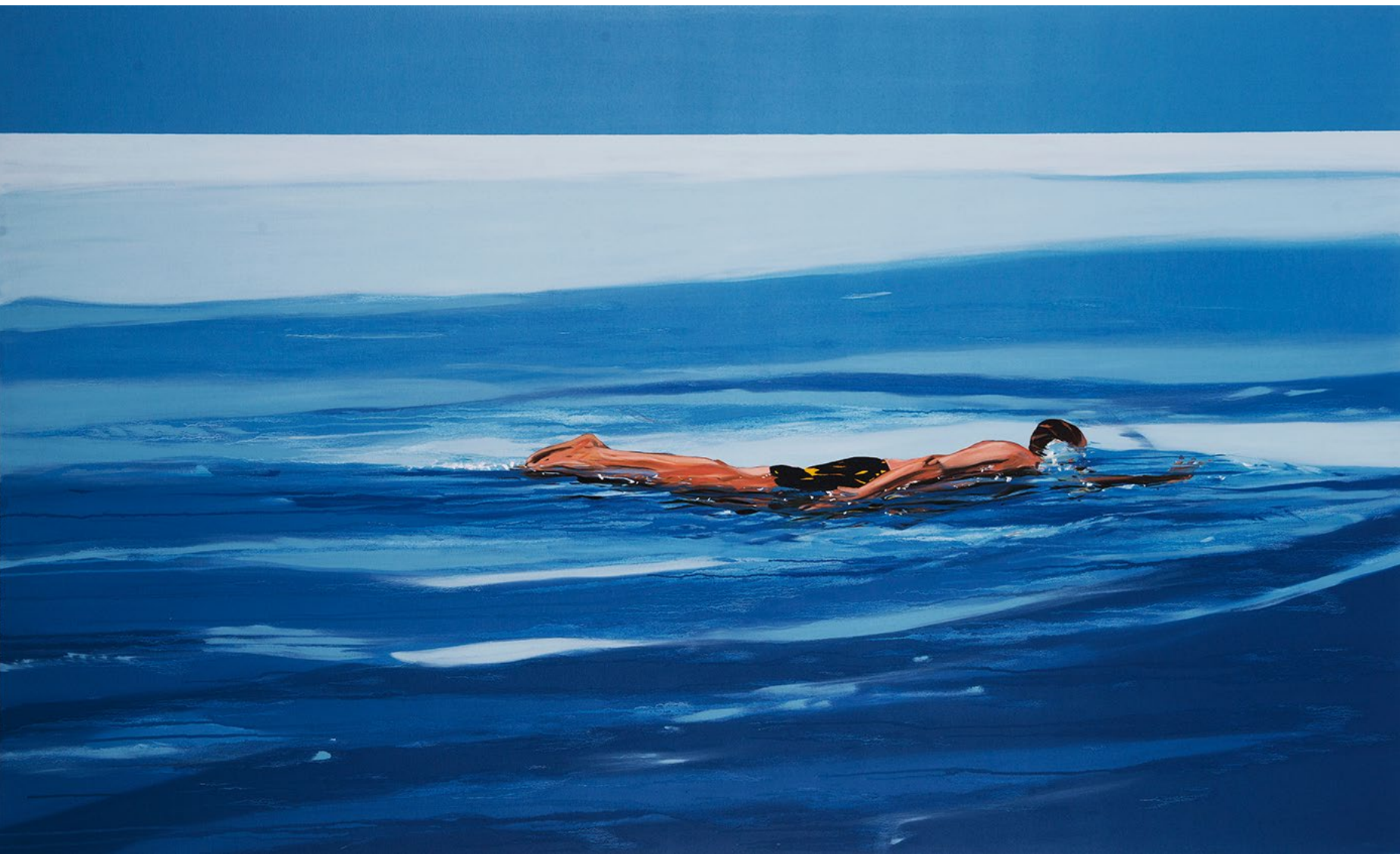

ירח שחור, 2022, שמן על בד, 40x60 ס"מ
Black Moon, 2022, oil on canvas, 60x40 cm

הילה, שמן על בד, 80x50 ס"מ
Halo, 2022, oil on canvas, 50x80 cm

דידקן עצמי, 2022, שמן על בד, 210x130 ס"מ
Self Portrait, 2022, oil on canvas, 130x210 cm

נסימה, 2023, שמן על בד, 180x140 ס"מ
Four Boxes, 2023, oil on canvas, 140x180 cm

דממה דקה, 2022, שומן על בד, 170x160 ס"מ
Silence, 2022, oil on canvas, 170x160 cm

120 Fingers | Matan Ben Tolila

Curator: Carmit Blumensohn

Maya Gallery, 24.3.23-15.4.23

Wandering through Matan Ben Tolila's exhibition, one can feel a strong sense of creation, the making of a world and dedication to a painting practice that requires both patience and duration, which unfolds step by step, layer after layer. The paintings are comprised of countless layers. Each section is created as an accumulation, a gathering of shapes placed on top, alongside, and following one another. If we were to sort all paintings to ones that look outwards and those that look inwards, then we would have placed Ben Tolila's work in the second group without hesitation. Perhaps it would be more accurate to say that he is a painter of another reality – a different state of mind.

The paintings always start from his immediate world: family, close friends, beloved dog, a sight that left an impression. From there, he ventures into the infinite realms of the soul, with their ever-expanding ripples. Even when the central image is a shed, a boy at sea, the Moon, the Sun, or a window, it seems that it is really about the journey – an inward journey, a spiritual subterranean excursion into the unknown.

Matan Ben Tolila is a skillful and talented colorist, who masterfully choreographs brush and paint in perfect synchronicity, as a significant means of expression. This is a type of sincerity that requires the artist to see, feel, and even dance with the colors that burst forth from his palette, rather than limit or restrict them. His painting language is characterized by sensuality and totality that captivate the viewer, leading the eye along the trails of color through the terrain of the painting. The inner dynamic within each work and the affinities weaved between the them generate movement that invites the viewer to come along and join him on his journey. "I embarked on a journey deep inside me, into my inclinations, my limitations, my desires, and everything to do with sensuality. In fact, I used them as a mirror to many things that are me."

Daylight paintings and nocturnal paintings are presented in the exhibition space side by side, as well as paintings devoid of specific time and place. The specificities of reality hold no meaning, on the contrary – everything fuses together to form a fantastical world that is greater than the sum of its parts. An exposed and honest world that is unique to Ben Tolila, which touches on questions of painting as well as emotional and personal questions. Indeed, that is the source of its power.

The painting *Self Portrait* is a concentrated punch of blues, which are anything but monochromatic. They flow, spread, swell, and ebb, holding glimmers of light and beauty. The swimmer is clearly visible between the splashes of water. The body's mass disintegrates and becomes one with the mass of the water and the air that surrounds them. Silence and concentration, depths and spirit are captured in the expanses of this bluer than blue. The image of freestyle swimming offers an encoded self-reference to the act of painting itself – the goal, the concentration, the meditative repetition.

In the paintings *Naomi (With Her Back to Jerusalem)* and *A Still Small Voice*, the painted figures stand with their backs to the viewer, facing the faraway horizon in the depths of the sea. The children in both paintings stand alone in anticipation of the future to come. However, the "solitude" in Ben Tolila's paintings is not loneliness; it is not an ominous, deserted, forlorn lonesomeness. It is an inviting, contemplative, quiet, inclusive, spiritual solitude.

Ben Tolila was born and raised in a religious family and town. While over the years he stopped wearing a yarmulke, the profound connection to spirituality is ever-present in his work and life. Like in Caspar David Friedrich's formative painting *The Monk by the Sea*, this is not only man versus the forces of nature, but also a search for another frequency, one of spirituality, of calm, of a different energy. The thick silence summons a deeper observation. In the painting *Naomi*, the figure of the girl is surrounded by manmade sticks

with colored ends, like yardsticks for measuring the water level, which surround and protect her, or perhaps show her the way, not abandoning her to face the forces of nature on her own. These are an extension of the artist's hand, the caring father, who is trying to navigate his way as a parent, between liberation and support, between concern and a desire for his child to be independent. She stands and stares at the sea, her arms wrapped around herself, her fingers hugging her shoulders. No, she is not alone at all.

Alongside the colorful paintings, Ben Tolila also presents a series of drawings that came to be out of the circumstances of life. During his stay at an artist's residency in Provence, Ben Tolila came down with Covid-19. The infirmity opened the possibility to draw with simple black markers on white paper, while following three basic principles: no planning, no correcting, no erasing. Since then, he has kept this practice a regular, almost everyday habit. End of the day drawings that capture small private moments and images, family interactions, books, a plant, a window. Everything that came across him and his drawing hand in the course of that day.

The exhibition's title, *120 Fingers*, delineates wide avenues of thought. It represents the artist's family of six, 120 fingers to take care of at any given moment. It suggests touch, warmth, tenderness, but also angst and concern. It is a sign of the "Finger of God," it is the independence of "with my own ten fingers," it is a measurement of both width and length, it can leave a fingerprint or mark a formative moment of unison (a unanimous vote of 120 fingers). The presence of the fingers is felt in Ben Tolila's paintings even where they are not represented directly. They seem to hover above all the paintings, as though gathering them into a poetic statement on the human, personal, or universal state. The state of things in the world, above and below ground, and even high above us in heavens.

MATAN BEN TOLILA

120 FINGERS

24.03.2023 - 15.04.2023

Maya Gallery
2 Shvil Hameretz, 2nd floor, Tel Aviv - Jaffa

Curator: Carmit Blumensohn
Photography: Yair Hovav, Lena Gomon
English Translation: Maya Shimony
Graphic Design: dood Evan

Dimensions are given in centimeters (height X width)

© 2023 Maya Gallery TLV. All rights reserved

MATAN BEN TOLILA

120 FINGERS